

dertil: Jeg har ordret anført Valutakonferencens Betænkning og sagt: Dette hæfter alle disse Navne for. Nu sagde det ærede Medlem: Man maa gøre Forskel paa Importbegrænsning og Importregulering. Vel, det gjorde jeg flere Gange i Foredraget; det er to Sider af den samme Sag; man kan stille Forholdet op paa forskellig Maade, men jeg har flere Gange gjort Forskel paa de Ting. Naar det ærede Medlem Hr. Pürschel hævdede, at f. Eks. en Mand som Chr. H. Olesen paa ingen Maade kunde tages til Indtægt for Importregulering — det var det dristigste, det ærede Medlem endnu havde hørt af mig meget dristige —, saa henviser jeg til den Beretning om Importreguleringen i Svejts, som er afgivet af den af Handelsministeriet under 14. September 1922 nedsatte Kommission, hvor følgende Medlemmer tager Ordet for at efterligne Importregulering ogsaa her i Danmark: Hertz, Aage Løwener, Th. Stauning, Jens Westerberg og Chr. H. Olesen.

H. O. Hansen: Jeg ønsker at knytte et Par Bemærkninger til det foreliggende Lovforslag, idet jeg fuldt ud anerkender Nødvendigheden af, at der ogsaa i den Retning gøres, hvad der er muligt, for at stabilisere vor Krones Kurs. Jeg anerkender altsaa Nødvendigheden af at oprette en Kursegaliseringsfond. Lovforslaget har, som fremhævet, en stærkt begrænset Opgave, men den højtærede Statsminister fremhævede i sin Forelæggelsestale, at vor Krones Kurs af forskellige Grunde var lavere, end ønskeligt var, og haabede, at Gennemførelsen af dette Lovforslag vilde medvirke til at bringe den danske Krone op i den Kurs, som den er berettiget til at staa i. Med Hensyn til Lovforslagets Virkninger i den Retning stiller jeg mig meget tvivlende. Jeg tror, at der skal andre Hjælpemidler til ved Siden af det her fremsatte Lovforslag; og jeg tror ogsaa, at man inden længe bliver nødt til at tage saadanne Hjælpemidler i Anvendelse. Jeg maa sige, at det Middel, der er nævnt i Dag, og som Rigsdagen ganske vist ikke har nogen Indflydelse paa, nemlig Diskontoforhøjelse, er et af de Midler, som jeg haaber sidst maa blive bragt til Anvendelse. Det er et tveægget Sværd, som jeg vil haabe, Nationalbanken til det yderste vil vægre sig ved at bruge.

Skulde det vise sig, hvad jeg altsaa anser for muligt, at dette Forslag ikke vil bringe den Stabilisering af vor Krone, som er nødvendig, da maa man gribe til andre Foranstaltninger, og jeg haaber der-

for, at den Bestyrelse, som denne Fond faar, vil være sig sit Ansvar bevidst, saaledes at hvis Bestyrelsen ser, at Kronen ikke ret hurtigt faar en fastere Kurs, og hvis der skulde vise sig Fare for, at der derved fremkom betydelige Tab, vil den hurtigt komme til Rigsdagen og gøre opmærksom paa Faren, saa Rigsdagen kan foretage andre Foranstaltninger. Jeg haaber altsaa, at denne Fonds Bestyrelse ikke i Haab om, at det nok bedrer sig, forbruger denne Fonds Midler og først, naar de er brugt, vender sig til Rigsdagen; thi da tror jeg, at der er gjort ubodelig Skade. Jeg vil ligeledes haabe, hvis ikke en hertil sigtende Ændring kan indføres i Lovforslaget, at den højtærede Finansminister da benytter al sin Indflydelse overfor Fondens Bestyrelse for at faa denne til at føre effektiv Kontrol med Valutahandelen, hvad jeg anser for at være en absolut Nødvendighed. Jeg tror nemlig, at en medvirkende Aarsag til, at vor Krone ikke staa i den Kurs, som den i Virkeligheden burde staa i, har været en betydelig Flugt i den sidste Tid fra den danske Krone over til udenlandsk Valuta, og derfor mener jeg, at man fra Fondens Bestyrelses Side bør føre en skarp og effektiv Kontrol med, om de Penge, der købes, virkelig skal anvendes til Vareindkøb eller til Spekulationsøjemed.

Det forekommer mig, at det vilde være heldigere, om Fondens Størrelse ikke var fastsat til 5 Mill. Pund Sterling. Jeg erkender fuldt ud, at der maa være et Grundlag, paa hvilket Forhandlingen føres om denne Fonds Størrelse, og jeg erkender ogsaa fuldt ud, at Rigsdagen maa vide, hvor meget den forpligter det danske Samfund med. Men jeg mener rigtignok, at det havde været heldigere, om Beløbet ikke var blevet fikseret her i Lovforslaget, men at der fra Nationalbankens og de private Bankers og fra Statens Side var udvist ubegrænset Tillid til den danske Krones Bæreevne og Villie til at stabilisere den, og ikke blot det, men endogsaa bringe den tilbage til den gamle Kurs. Dette havde utvivlsomt været af større Virkning. Jeg erkender, at hvis man ikke havde nævnt Beløbet, havde det sikkert været nødvendigt at foreslaa vidtgaaende Foranstaltninger for at hindre Flugt fra Kronen, men jeg tror ogsaa, at man vilde have gjort Stabiliseringen langt mere effektiv, og at man derved vilde have naaet det, som dette Forslag tilsigter, nemlig at gøre en Begyndelse til at genrejse den danske Krones Værdi. Jeg vil haabe, at man, hvis der kan indføres Ændringer i dette Forslag i den korte Udvalgsbehand-